

1 Rozwiązanie zadania 1B

Funkcja falowa (*unormowana*) ma postać:

$$\Psi(r, \theta, \phi) = \sqrt{\frac{5}{7\pi a^5}} r e^{-\frac{r}{a}} \cos\theta (1 + \cos\phi \sin\theta + i \sin\phi \sin\theta).$$

Wiemy, że $e^{i\phi} = \cos\phi + i \sin\phi$, co pozwala zapisać f.f. jako:

$$\Psi(r, \theta, \phi) = \sqrt{\frac{5}{7\pi a^5}} r e^{-\frac{r}{a}} (\cos\theta + \cos\theta \sin\theta e^{i\phi}),$$

następnie patrzymy na listę harmonik i *widzimy*, że:

$$\Psi(r, \theta, \phi) = \sqrt{\frac{5}{7\pi a^5}} r e^{-\frac{r}{a}} \left(\sqrt{\frac{4\pi}{3}} Y_{10} + \sqrt{\frac{8\pi}{15}} Y_{21} \right),$$

można to chwilowo tak zostawić, ale polecam rzucenie okiem na współczynniki przy harmonikach i błyskawiczne stwierdzenie, że się nie normują do jedności, tzn.:

$$\left| \sqrt{\frac{4\pi}{3}} \right|^2 + \left| \sqrt{\frac{8\pi}{15}} \right|^2 = \frac{28\pi}{15} \neq 1,$$

tak więc dokonujemy odpowiednich machinacji i zapisujemy f.f.:

$$\Psi(r, \theta, \phi) = \sqrt{\frac{4}{3a^5}} r e^{-\frac{r}{a}} \left(\sqrt{\frac{5}{7}} Y_{10} + \sqrt{\frac{2}{7}} Y_{21} \right).$$

Teraz współczynniki przy harmonikach podniesione do kwadratu dają odpowiednie prawdopodobieństwa (i nie trzeba liczyć całeczek).

(i) możliwe wyniki pomiarów:

$$\hat{L}^2 \longrightarrow \hbar^2 l(l+1) : 2\hbar^2, 6\hbar^2$$

$$\hat{L}_z \longrightarrow \hbar m : 0, \hbar.$$

(ii) obliczenie $\langle \hat{L}^2 \rangle, \langle \hat{L}_z \rangle$

ponieważ funkcja jest unormowana, a współczynniki przy harmonikach podniesione do kwadratu i dodane do siebie dają 1, więc nie musimy zajmować się częścią radialną f.f. oraz współczynnikiem mnożącym całość (a tylko częścią w nawiasie). I tak:

$$\langle \hat{L}^2 \rangle = \frac{5}{7} \hbar^2 \cdot 1(1+1) + \frac{2}{7} \hbar^2 \cdot 2(2+1) = \frac{22}{7} \hbar^2,$$

$$\langle \hat{L}_z \rangle = \frac{5}{7} \hbar \cdot 0 + \frac{2}{7} \hbar \cdot 1 = \frac{2}{7} \hbar.$$

(iii) obliczenie $\langle r \rangle$ oraz odległości najbardziej prawdopodobnej (r_p)

$$\langle r \rangle = \frac{4}{3a^5} \int_0^\infty dr r^4 \cdot r e^{-\frac{2r}{a}} = \frac{5}{2}a,$$

przy tych obliczeniach można było skorzystać np. ze znanej wszystkim księgi przepisów matematycznych lub też przypomnieć sobie niejaką (dla niektórych legendarną) funkcję $\Gamma(z)$. Wszystkie chwytły dozwolone (oprócz ściągania), byleby tylko wyszło dobrze:

Aby wyznaczyć r_p trzeba wiedzieć, czym jest gęstość radialna:

$$\int_0^\infty dr r^2 \int_{4\pi} d\Omega \Psi^\dagger \Psi = \int_0^\infty dr \rho_r(r) = 1,$$

czyli w naszym przypadku:

$$\rho_r(r) = \frac{4}{3a^5} r^4 e^{-\frac{2r}{a}}.$$

Następnie szukamy maksimum ρ_r , tzn. liczymy $\frac{d\rho_r(r)}{dr} = 0$, r_p odpowiada temu r dla którego ρ_r ma maksimum.

$$r_p = 2a.$$

2 Rozwiązanie zadania 1A

Funkcja falowa (unormowana) ma postać:

$$\Psi(\bar{r}, 0) = f(\bar{r}) \chi_{\bar{n}}^{\pm},$$

gdzie $\bar{n} = (0, \sin\alpha, \cos\alpha)$. Operator spinu zgodny z kierunkiem wyznaczonym przez \bar{n} :

$$\bar{n} \cdot \bar{S} = \frac{1}{2} \hbar \begin{pmatrix} \cos\alpha & -i\sin\alpha \\ i\sin\alpha & -\cos\alpha \end{pmatrix},$$

wartości własne to oczywiście $+\frac{1}{2}\hbar, -\frac{1}{2}\hbar$.

(i) Poszukujemy spinowych funkcji własnych $\chi_{\bar{n}}^{\pm}, \chi_{\bar{n}}^{\mp}$.

Z postaci operatora widać, że wektory $(1, 0), (0, 1)$ nie są f. własnymi (dla $\alpha \neq 0, \pi$ (*)).

Dla wartości własnej $+\frac{1}{2}\hbar$:

$$\begin{pmatrix} \cos\alpha & -i\sin\alpha \\ i\sin\alpha & -\cos\alpha \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix},$$

co daje warunek na a :

$$a = \frac{i\sin\alpha}{\cos\alpha - 1} b,$$

odwołując się do argumentu (*), zapisujemy:

$$\chi_{\bar{n}}^{\pm} = N^{\pm} \begin{pmatrix} \frac{i\sin\alpha}{\cos\alpha - 1} \\ 1 \end{pmatrix},$$

z normalizacji wyznaczamy stałą N^{\pm} :

$$N^{\pm} = \sqrt{\frac{1 - \cos\alpha}{2}}.$$

Analogicznie postępujemy dla drugiej wartości własnej ($-\frac{1}{2}\hbar$) i dostajemy:

$$\chi_{\bar{n}}^- = N^- \begin{pmatrix} \frac{i \sin \alpha}{\cos \alpha + 1} \\ 1 \end{pmatrix},$$

$$N^- = \sqrt{\frac{1 + \cos \alpha}{2}}.$$

Nie trzeba było przedstawiać tych funkcji jako funkcji kąta $\frac{\alpha}{2}$ (choć oczywiście można), ponieważ już od następnego punktu przyjmujemy $\alpha = \frac{\pi}{4}$.

(ii) dla $\alpha = \frac{\pi}{4}$ znaleźć prawdopodobieństwo tego, że w stanie opisanym f.f. Ψ rzut spinu na oś Ox wynosi $\frac{1}{2}\hbar$.

(w dalszej części zadania należało przyjąć, że $\alpha = \frac{\pi}{4}$.) Funkcje własne σ_x :

$$\chi_x^+ = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad \chi_x^- = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}.$$

Natomiast dla $\alpha = \frac{\pi}{4}$:

$$\chi_{\bar{n}}^+ = \frac{1}{2} \sqrt{2 - \sqrt{2}} \begin{pmatrix} \frac{i}{1 - \sqrt{2}} \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Funkcja falowa jest unormowana, i unormowana jest część spinowa, co nas cieszy ogromnie, bo ułatwia liczenie. Szukane prawdopodobieństwo:

$$|\langle \chi_x^+ | \chi_{\bar{n}}^+ \rangle|^2 = \frac{1}{2}.$$

(iii) obliczyć $\langle \bar{S} \rangle$.

Przypominam, że:

$$\langle \bar{S} \rangle = \begin{pmatrix} \langle S_x \rangle \\ \langle S_y \rangle \\ \langle S_z \rangle \end{pmatrix},$$

czyli musimy policzyć 3 średnie (dla $\alpha = \frac{\pi}{4}$). Ta część nie powinna już budzić w Was wątpliwości (zbyt wielkiego entuzjazmu być może też nie, ale to już kwestia gustu). Po kilku intrygujących rachunkach dochodzimy do chwalebego wyniku:

$$\langle \bar{S} \rangle = \frac{1}{2} \hbar \begin{pmatrix} 0 \\ \frac{\sqrt{2}}{2} \\ \frac{\sqrt{2}}{2} \end{pmatrix}.$$

(fajnie, co?)

(iv) wyznaczenie $\langle \bar{S} \rangle_t$.

Ponieważ \hat{H} zawiera tylko część spinową, więc wystarczy się ograniczyć do zmiennych spinowych - czyli spinowych funkcji własnych. Oczywiście w chwili $t = 0$ mamy:

$$\chi(0) = \begin{pmatrix} a(0) \\ b(0) \end{pmatrix} = \chi_{\bar{n}}^+.$$

Równanie Shrodingera ($\vec{B} = (0, 0, B)$):

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \begin{pmatrix} a(t) \\ b(t) \end{pmatrix} = \mu \vec{B} \cdot \vec{\sigma} \begin{pmatrix} a(t) \\ b(t) \end{pmatrix} = \mu B \begin{pmatrix} a(t) \\ -b(t) \end{pmatrix}.$$

Co daje:

$$\begin{pmatrix} a(t) \\ b(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a_0 e^{-\frac{i\mu B}{\hbar} t} \\ b_0 e^{\frac{i\mu B}{\hbar} t} \end{pmatrix},$$

gdzie:

$$\begin{pmatrix} a_0 \\ b_0 \end{pmatrix} = \chi_n^{\pm}.$$

Na tym stanie liczymy następnie $\langle \vec{S} \rangle_t$, co daje nam średnią postaci:

$$\langle \vec{S} \rangle_t = \frac{1}{2} \hbar \begin{pmatrix} \sim \sin(\frac{2i\mu B}{\hbar} t) \\ \sim \cos(\frac{2i\mu B}{\hbar} t) \\ const \end{pmatrix}.$$